

[Statsministeren.]

alvorlige Vanskeligheder som dem, vi stod i, at samarbejde med endnu værre Folk, end jeg har samarbejdet med i dette Forhold, hvis det havde været paakrævet.

Det ærede Medlem interesserede sig meget stærkt for Valutaforholdene. Jeg maa sige, at det er ikke altid lige godt, naar der er en saa levende Interesse for Landets Pengevæsen. Hvad det ærede Medlems Hovedstadsorgan har præsteret i nogle Dage paa dette Omraade, har været en dyr Spas for den danske Krone, og det forekommer mig, at det ærede Medlem i Aften søgte at forøge den Panikstemning, som i visse Kredse har ført til et Forlangende om fuldkommen fantastiske Mængder af fremmed Valuta.

Det ærede Medlem aabenbarede i øvrigt sin Vrede over, at saadanne Forligsforhandlinger var ført, og det er maaske forklarligt, selv om jeg ikke kan forstaa det ærede Medlems Betragtninger over Undfangelser i Dølgemaal, for det er nu ikke noget usædvanligt, at det er i Dølgemaal, saadant foregaar. Og hvad, det ærede Medlem kan jo dog egentlig ikke være saa knibsk. Tidligere, den Gang det ærede Medlem og jeg i Oktober Maaned 1931 handlede i Dølgemaal, var det ærede Medlem aldeles ikke knibsk.

Justitsministeren (Zahle): Den beklagelige Tumult, som i Aften fandt Sted herude foran Indgangen til Rigsdagen, og som havde den sørgelige Følge, at to Politibetjente under Udøvelsen af deres pligt-mæssige Gerning blev, om ikke farligt, saa dog heller ikke helt ubetydeligt saaret ved Stenkast fra Tumultanternes Side, er blevet omtalt her. I den Anledning skal jeg overfor det høje Ting afgive den beroligende Erklæring, at Politiet vil drage Om-sorg for, at saadan Sammenstimlen ikke oftere finder Sted her i Rigsdagsgaarden. Ethvert Medlem af dette høje Ting har Adgang til under parlamentarisk Ytrings-frihed at tale fra denne Talerstol. Det er derfor ikke nødvendigt eller nyttigt i nogen Henseende, at enkelte Medlemmer ogsaa indretter sig en Talerstol paa Trappen udenfor Rigsdagsbygningen, og dette vil i Fremtiden af Politiet blive forhindret. Den Tumult, som har fundet Sted i Dag, og som fik det sørgelige Resultat, jeg har nævnt, vil derfor ikke alene være den første, men tillige den sidste af den Art Tumulter.

Christmas Møller: Statsministeren hentydede til, at det konservative Parti i Oktober 1931 havde deltaget i fortrolige

Forhandlinger med Statsministeren og med Repræsentanter for Regeringspartierne. Dette er jo ogsaa fuldkommen rigtigt. Vi har ikke ved de Bemærkninger, jeg har fremsat, givet Udtryk for, at saadanne fortrolige Forhandlinger ikke skulde kunne føres. Vi havde for vort Vedkommende ingen Pligt til at meddele disse fortrolige Forhandlinger til nogen, og den Pligt, som det ærede Medlem Hr. Krag og det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal havde til at meddele, at saadanne fortrolige Forhandlinger fandt Sted, har de ærede Medlemmer ogsaa opfyldt overfor mit Parti.

Men det, der er Forskellen mellem Oktober 1931 og i Dag, det er dette, at den højtærede Statsminister havde indbudt samtlige Partier til Forhandling, ogsaa af fortrolig Karakter, og derefter lige med eet, uden at meddele det fjerneste derom, ja, offentligt benægtende det i fuldkommen Uoverensstemmelse med Sandheden, skyder fortrolige Forhandlinger udenom en af Parterne ind i de Forhandlinger, vi var blevet enige om.

Og naar derfor den højtærede Statsminister siger, at den politiske Forsamling, som har talt om disse forskellige Spørgsmaal, fortsat kan forhandle de andre Love, saa siger jeg til den højtærede Statsminister, uden at jeg har kunnet konferere med mine Partifæller derom, at jeg tror ikke, at en eneste af mine Partifæller ikke er enig med mig i, at i saadanne Forhandlinger deltager vi naturligvis ikke. Vi deltager ikke i dem, fordi vi i Dag ingen Besked har faaet om, hvad Forhandlingerne gik ud paa, og fordi vi overhovedet ingen Sikkerhed har for, at ikke den højtærede Statsminister, hvis det behager ham, lige med eet holder Møde med tre Partier og offentlig benægter det.

Derfor vil vi, saaledes som jeg har sagt det, naturligvis forhandle alle de Spørgsmaal, som bliver lagt frem, forhandle i Landstinget om Vinterhjælpen, som i Morgen eller rettere i Dag gaar i Udvalg, forhandle de Lovforslag, som kommer fra Regeringen. Men deltage i en Forhandling, under hvilken den højtærede Statsminister har ment det at være i Overensstemmelse med sin Værdighed at bære sig ad, som han har gjort, gør vi ikke. Og jeg kvitterer for den højtærede Statsministers Venlighed og siger, at jeg er enig med ham i, at Udtrykket „værre Folk“ meget godt kan bruges i denne Forbindelse; det kommer jo blot an paa, paa hvilken Side man mener, de „værre Folk“ findes.

Jeg vil dernæst gerne sige til den højt-